

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 313

trettionionde årgången

23 oktober 1996

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen

96/C 313/01

Rådets akt av den 27 september 1996 om upprättande av ett protokoll till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen 1

96/C 313/02

Rådets akt av den 27 september 1996 om upprättande av konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater 11

SV

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS AKT

av den 27 september 1996

om upprättande av ett protokoll till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

(96/C 313/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA AKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta, och

med beaktande av följande:

Vid förverkligandet av unionens mål betraktar medlemsstaterna kampen mot brottslighet, som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, som en fråga av gemensamt intresse som ingår i det samarbete som inrättats med stöd av avdelning VI i fördraget,

Rådet upprättade genom sin akt den 26 juli 1995, som en första åtgärd, konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, vilken särskilt avser kampen mot bedrägerier som riktar sig mot dessa intressen.

Som en andra etapp är det nödvändigt att komplettera denna konvention med ett protokoll som särskilt har till

syfte att bekämpa sådan korruption i vilken tjänstemän, såväl nationella tjänstemän som gemenskapstjänstemän, är inblandade och som skadar eller kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

RÅDET

FASTSTÄLLER att det protokoll, vars text återfinns i bilagan och som denna dag har undertecknats av företrädarna för regeringarna i unionens medlemsstater, härmed har upprättats,

REKOMMENDERAR att medlemsstaterna antar protokollet i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 27 september 1996.

På rådets vägnar

M. LOWRY

Ordförande

BILAGA

PROTOKOLL

som upprättats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till detta protokoll, medlemsstater i Europeiska unionen,

SOM HÄNVISAR TILL Europeiska unionens råds akt av den 27 september 1996,

SOM ÖNSKAR uppnå att deras strafflagstiftning på ett effektivt sätt bidrar till att skydda de Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

SOM KONSTATERAR hur viktig konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen av den 26 juli 1995 är för att bekämpa bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens inkomster och utgifter,

SOM ÄR MEDVETNA om det faktum att Europeiska gemenskapernas finansiella intressen kan skadas eller hotas av andra straffrättsliga överträdelser, bland annat korruption som begås mot eller av tjänstemän, såväl nationella som gemenskapstjänstemän, som har ansvar för uppbörd, förvaltning eller utbetalning av gemenskapsmedel som de kontrollerar,

SOM BEAKTAR att personer av olika nationalitet som är anställda av olika offentliga institutioner eller organ kan vara inblandade i sådan korruption. För att få till stånd effektiva åtgärder mot sådan verksamhet med internationella förgreningar är det viktigt att det finns en samstämmig bedömning av dessas straffvärda karaktär i medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning,

SOM KONSTATERAR att flera medlemsstaters straffrättsliga lagstiftning beträffande lagöverträdelser som begåtts vid tjänsteutövning i allmänhet och som rör korruption i synnerhet endast avser handlingar som begåtts av eller mot nationella tjänstemän och inte, eller endast i undantagsfall, omfattar sådana gärningar som inbegriper gemenskapstjänstemän eller tjänstemän från andra medlemsstater,

SOM ÄR ÖVERTYGADE om att det är nödvändigt att anpassa den nationella lagstiftningen i den mån den inte straffbelägger korruption som skadar eller som kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, och där gemenskapstjänstemän eller tjänstemän från andra medlemsstater är inblandade,

SOM LIKASÅ ÄR ÖVERTYGADE om att en sådan anpassning av de nationella lagstiftningarna, när det gäller gemenskapstjänstemän anställda av gemenskapen, inte bör begränsas till bestickning och mutbrott utan bör utsträckas till att omfatta andra brott som drabbar eller kan drabba Europeiska gemenskapernas inkomster eller utgifter, däribland lagöverträdelser som begåtts av eller mot de personer som har det största ansvaret,

SOM BEAKTAR att det likaså är lämpligt att upprätta ändamålsenliga bestämmelser beträffande behörighet och ömsesidigt samarbete utan att detta skall påverka de juridiska villkoren för dessas tillämpning i konkreta fall, vilket vid behov kan inbegripa hävande av immunitet,

SOM SLUTLIGEN BEAKTAR att det är lämpligt att göra de relevanta bestämmelserna i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen av den 26 juli 1995 tillämpliga på de lagöverträdelser som avses i detta protokoll,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

Artikel 1

Definitioner

I detta protokoll används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. a) *tjänsteman*: alla tjänstemän, såväl nationella som gemenskapstjänstemän, inklusive alla nationella tjänstemän från en annan medlemsstat.

b) *gemenskapstjänsteman*:

— varje person som är tjänsteman eller kontraktsanställd i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna,

— varje person som ställts till Europeiska gemenskapernas förfogande av medlemsstaterna eller av något offentligt eller privat organ som utför uppgifter som motsvarar dem som Europeiska gemenskapernas tjänstemän eller övriga anställda utför.

Medlemmar i de organ som bildats enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna samt dessa organs personal likställs med gemenskapstjänstemän, om de inte omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna.

c) *nationell tjänsteman*: tolkas med hänvisning till den definition *tjänsteman* eller *ämbetsman* har i den nationella rätten i den medlemsstat där personen i fråga innehar denna egenskap vid tillämpning av straffrätten i den staten.

När det gäller rättsliga åtgärder beträffande en tjänsteman från en medlemsstat, vilka vidtas av en annan medlemsstat, behöver den sistnämnda staten tillämpa definitionen av tjänsteman endast i den mån definitionen överensstämmer med dess nationella lagstiftning.

2. *konvention*: den konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen den 26 juli 1995 ⁽¹⁾.

Artikel 2

Muttbrott

1. I detta protokoll avses med muttbrott varje avsiktlig handling som utförs av en tjänsteman för att, direkt eller genom tredje man, för egen räkning eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot förmåner, oavsett art, eller att acceptera löften härom för att på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser utföra eller inte utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten, och som skadar eller kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att en sådan gärning som avses i punkt 1 straffbeläggs.

Artikel 3

Bestickning

1. I detta protokoll avses med bestickning varje avsiktlig handling som utförs av en person för att direkt eller genom tredje man utlova eller bevilja en förmån, oavsett art, till en tjänsteman, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denne på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser skall utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten och som skadar eller kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att en sådan gärning som avses i punkt 1 straffbeläggs.

Artikel 4

Likabehandling

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att beskrivningarna i dess strafflagstiftning av överträdelse som utgör en sådan gärning som avses i artikel 1 i konventionen när de begås av dess nationella tjänstemän vid tjänsteutövning tillämpas på samma sätt när överträdelserna begås av gemenskapstjänstemän vid tjänsteutövning.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att beskrivningarna i dess strafflagstiftning av de överträdelse som avses i punkt 1 i denna artikel samt i artiklarna 2 och 3 när de begås av eller gentemot ministrarna i dess regering, de valda ledamöterna i parlamentariska församlingar, ledamöterna av landets högsta domstolar eller revisionsdomstol vid tjänsteutövning tillämpas på samma sätt när överträdelserna begås av eller gentemot ledamöterna av Europeiska gemenskapernas kommission, av Europaparlamentet, domarna i Europe-

⁽¹⁾ EGT nr C 316, 27.11.1995, s. 49.

iska gemenskapernas domstol eller ledamöterna av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt vid tjänsteutövning.

3. Om en medlemsstat har antagit speciella lagar om handlingar eller underlåtenhet för vilka ministrarna i regeringen bör stå till svars, på grund av den särskilda politiska ställning de har i den staten, behöver punkt 2 i denna artikel inte tillämpas på dessa lagar, under förutsättning att medlemsstaten garanterar att den strafflagstiftning som genomför artiklarna 2 och 3 samt punkt 1 i denna artikel även omfattar ledamöterna av Europeiska gemenskapernas kommission.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte påverka tillämpningen av de bestämmelser om straffprocessrätt och om fastställande av laga domstol, som är tillämpliga i varje medlemsstat.

5. Detta protokoll skall tillämpas i full överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna, domstolens stadga samt med de texter som antagits för att tillämpa dem vad beträffar hävande av immunitet.

Artikel 5

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3 samt medverkan till och anstiftan av dessa gärningar kan medföra effektiva, proportionella och avskräckande påföljder däribland, åtminstone i allvarliga fall, frihetsberövande påföljder vilka kan leda till utlämning.

2. Punkt 1 skall inte påverka behöriga myndigheters utövande av sina disciplinära befogenheter i förhållande till nationella eller gemenskapstjänstemän. Vid bestämmandet av vilken straffrättslig påföljd som skall ådömas kan de nationella domstolarna, i enlighet med principerna i deras egen lagstiftning, beakta eventuella disciplinpåföljder som redan drabbat samma person för samma uppträdande.

Artikel 6

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att etablera sin behörighet vad gäller de straffbelagda överträdelser som den har fastställt i enlighet med artiklarna 2, 3 och 4, när

- a) överträdelsen helt eller delvis begåtts på dess territorium,
- b) gärningsmannen är medborgare eller tjänsteman i den berörda staten,

- c) överträdelsen har begåtts gentemot någon av de personer som avses i artikel 1 eller gentemot ledamöter av de institutioner som avses i artikel 4.2, och som är medborgare i den berörda staten,
- d) gärningsmannen är gemenskapstjänsteman som tjänstgör vid någon av Europeiska gemenskapernas institutioner eller vid ett organ som bildats enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och har sitt säte i den berörda medlemsstaten.

2. Varje medlemsstat kan vid anmälan enligt artikel 9.2 förklara att den inte kommer att tillämpa, eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter kommer att tillämpa, en eller flera av bestämmelserna om behörighet i punkt 1 b, c och d.

Artikel 7

Samband med konventionen

1. Bestämmelserna i artiklarna 3, 5.1, 5.2 och 5.4 samt 6 i konventionen skall tillämpas som om det fanns en hänvisning till de gärningar som avses i artiklarna 2, 3 och 4 i detta protokoll.

2. Följande bestämmelser i konventionen skall tillämpas även på detta protokoll:

— Artikel 7 under förutsättning att, om ej annat uppges vid den anmälan som avses i artikel 9.2 i detta protokoll, förklaringar enligt artikel 7.2 i konventionen även gäller för detta protokoll.

— Artikel 9.

— Artikel 10.

Artikel 8

Domstolen

1. Alla tvister mellan medlemsstater om tolkningen eller tillämpningen av detta protokoll skall först behandlas i rådet, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, i avsikt att nå en lösning.

Om ingen lösning har uppnåtts inom sex månader kan någon av parterna i tvisten överlämna frågan till Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Alla tvister som gäller artikel 1, med undantag av punkt 1 c artiklarna 2, 3 och 4 samt artikel 7.2 tredje strecksatsen i detta protokoll, mellan en eller flera medlemsstater och Europeiska gemenskapernas kommission,

som inte har kunnat lösas genom förhandlingar, kan hänskjutas till Europeiska gemenskapernas domstol.

Artikel 9

Ikraftträdande

1. Detta protokoll skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla att de har avslutat de förfaranden som krävs enligt deras respektive konstitutionella bestämmelser för att detta protokoll skall kunna antas.

3. Detta protokoll träder i kraft nittio dagar efter det att den anmälan som avses i punkt 2 gjorts av den stat — som vid tidpunkten för rådets antagande av den akt som upprättar det här protokollet är medlem av Europeiska unionen — som sist fullgör denna formalitet. Om konventionen inte har trätt i kraft vid den tidpunkten, träder protokollet i kraft samtidigt som konventionen.

Artikel 10

Anslutning av nya medlemsstater

1. Detta protokoll står öppet för anslutning av varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.

2. Texten till detta protokoll, avfattad på den anslutande medlemsstatens språk och upprättad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.

3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

4. För varje stat som ansluter sig till protokollet träder detta i kraft nittio dagar efter det att den staten har deponerat sitt anslutningsinstrument eller, om det ännu inte trätt i kraft när perioden om nittio dagar löpt ut, samma dag som detta protokoll träder i kraft.

Artikel 11

Reservationer

1. Reservationer är inte tillåtna, med undantag för sådana som avses i artikel 6.2.

2. Varje medlemsstat som gjort en reservation får när som helst, helt eller delvis, dra tillbaka den genom en anmälan till depositarien. Tillbakadragandet får verkan den dag depositarien tar emot anmälan.

Artikel 12

Depositarie

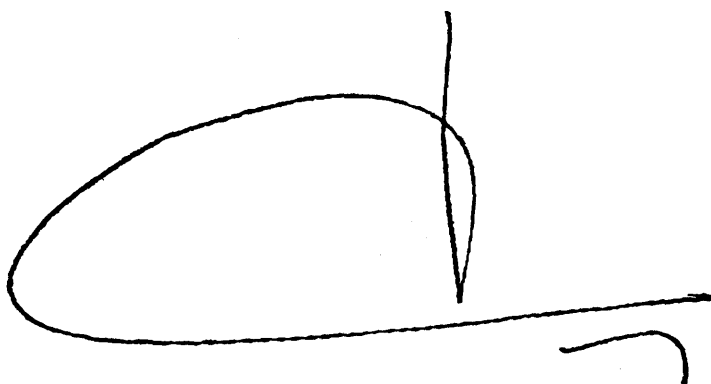
1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall vara depositarie för detta protokoll.

2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra antaganden och anslutningar, förklaringar och reservationer liksom alla övriga underättelser som rör denna konvention.

TILL BEVIS HÄRPÅ har de befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Upprättat i ett enda original på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, finska och svenska, vilka samtliga texter är lika giltiga. Originalen skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

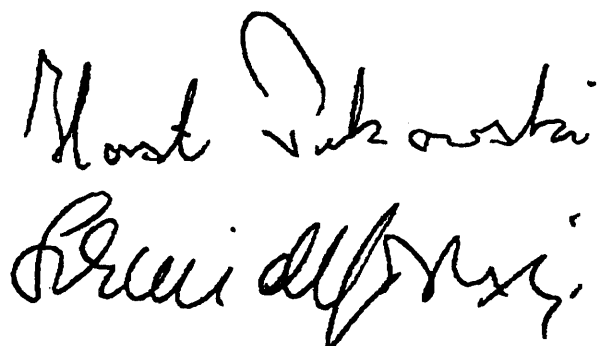
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

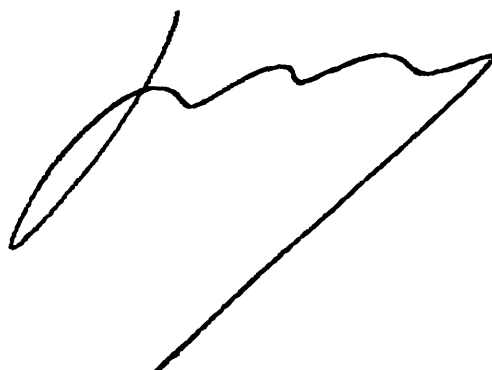
For regeringen for Kongeriget Danmark

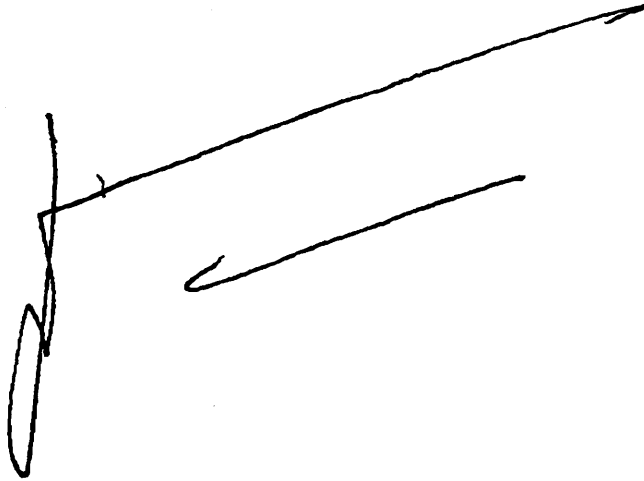
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Pour le gouvernement de la République française

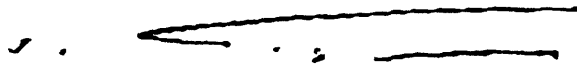
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

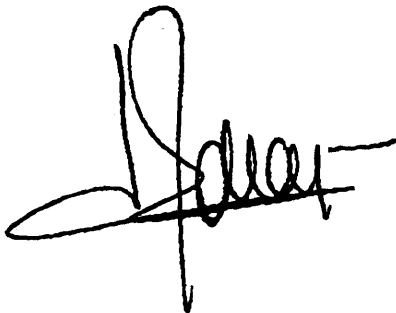
Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

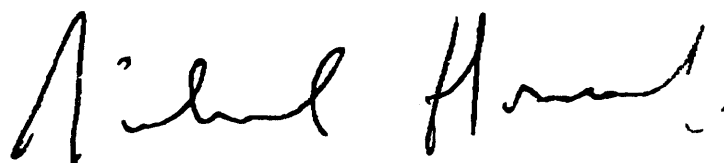
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

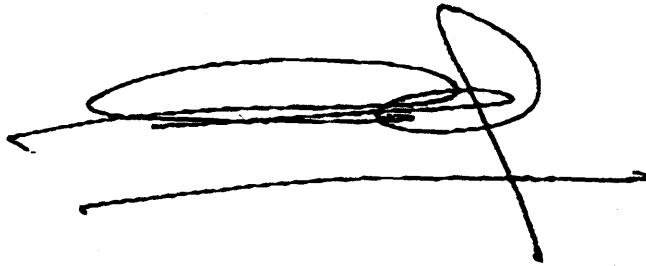
På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por el Gobierno del Reino de España

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

BILAGA

Medlemsstaternas uttalanden vid antagandet av rättsakten om upprättande av protokollet1. *Uttalande från den tyska delegationen:*

"Förbundsrepubliken Tysklands regering förklarar att den har för avsikt att, beträffande protokollet till konventionen om skydd av finansiella intressen (tjänstemän), genom förhandlingar uppnå samma enighet om behörigheten för Europeiska gemenskapernas domstol att meddela förhandsavgöranden, som den som eftersträvas när det gäller konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, och att detta sker samma dag."

2. *Gemensamt uttalande från den belgiska, luxemburgska och nederländska delegationen:*

"Konungariket Belgiens, Konungariket Nederländernas och Storhertigdömet Luxemburgs regeringar anser att det, för att möjliggöra ikraftträdandet av detta protokoll, är nödvändigt att senast i slutet av november 1996 finna en tillfredsställande lösning beträffande Europeiska gemenskapernas domstols behörighet när det gäller tolkningen av detta protokoll, helst inom ramen för de pågående diskussionerna om att ge Europeiska gemenskapernas domstol behörighet när det gäller förhandsavgöranden angående tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen."

3. *Uttalande från den österrikiska delegationen:*

"Österrike utgår från principen att frågan om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet när det gäller förhandsavgöranden kommer att regleras på ett positivt sätt i en nära framtid och kommer också att arbeta i den riktningen i framtiden."

RÅDETS AKT

av den 27 september 1996

om upprättande av konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater

(96/C 313/02)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

som beaktar Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta, och

som för att uppnå unionens mål betraktar förbättringen av möjligheterna för utlämning mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen som en fråga av gemensamt intresse som utgör en del av det samarbete om vilket stadgas i avdelning VI i fördraget,

BESLUTAR att härmed upprätta den konvention, inbegripet bilagan till denna, vars text återfinns i bilagan till

denna akt och som denna dag har undertecknats av företrädarna för regeringarna i unionens medlemsstater,

REKOMMENDERAR att medlemsstaterna antar den i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 27 september 1996.

På rådets vägnar

M. LOWRY

Ordförande

KONVENTION

upprättad på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till denna konvention, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR TILL rådets akt om Europeiska unionen av den 27 september 1996,

SOM ÖNSKAR förbättra det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna såvitt avser såväl lagföring som verkställighet av domar,

SOM ÄR MEDVETNA OM att utlämning har stor betydelse inom det rättsliga samarbetet för att uppnå dessa mål,

SOM UNDERSTRYKER att medlemsstaterna har ett gemensamt intresse av att säkerställa att utlämningsförfarandena sker effektivt och snabbt i den omfattning deras statsskick är grundade på demokratiska principer och medlemsstaterna iakttar de skyldigheter som fastställs i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950,

SOM UTTRYCKER sitt förtroende för sina rättssystemers uppbyggnad och systemens sätt att fungera och för samtliga medlemsstaters förmåga att garantera en opartisk rättegång,

SOM ERINRAR OM att rådet, genom sin akt av den 10 mars 1995, upprättade konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater,

SOM BEAKTAR intresset av att det mellan Europeiska unionens medlemsstater sluts en konvention som kompletterar den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och övriga gällande konventioner på området,

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i dessa konventioner förblir tillämpliga på alla de frågor som inte behandlas i denna konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

*Artikel 1***Allmänna bestämmelser**

1. Denna konvention har till syfte att komplettera bestämmelserna i och underlätta tillämpningen mellan Europeiska unionens medlemsstater av

- den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 (nedan kallad "Europeiska utlämningskonventionen"),
- den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism av den 27 januari 1977 (nedan kallad "Europakonventionen om bekämpande av terrorism"),
- konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om det gradvisa avskaffandet av kontrollerna vid de gemensamma

gränserna, inom ramen för förbindelserna mellan de medlemsstater som är parter till denna konvention, samt

- kapitel 1 i fördraget om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål mellan Konungariket Belgien, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna av den 27 juni 1962, ändrat genom protokollet av den 11 maj 1974 (nedan kallat "Beneluxfördraget") inom ramen för förbindelserna mellan medlemsstaterna i den ekonomiska unionen Benelux.

2. Punkt 1 påverkar inte tillämpningen av mer förmånliga bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan medlemsstater, och inte heller överenskommelser om utlämning som träffats på grundval av en enhetlig lagstiftning eller motsvarande lagstiftning om verkställighet inom en medlemsstats territorium av sådana häktningsbeslut som är utfärdade inom en annan medlemsstats territorium, på det sätt som föreskrivs i artikel 28.3 i Europeiska utlämningskonventionen.

*Artikel 2***Utlämningsbara brott**

1. Utlämning skall medges för brott som enligt den ansökande medlemsstatens lagstiftning är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader och som, enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning, är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst sex månader.

2. Utlämning får inte vägras på den grunden att lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten inte föreskriver samma slag av frihetsberövande skyddsåtgärder som lagstiftningen i den ansökande medlemsstaten.

3. Artikel 2.2 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 2.2 i Beneluxfördraget skall även tillämpas när vissa brott är belagda med bötesstraff.

*Artikel 3***Konspiration och sammanslutning av brottslingar**

1. Om det brott som ligger till grund för begäran om utlämning enligt den ansökande medlemsstatens lagstiftning rubriceras som konspiration eller sammanslutning av brottslingar och är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader, får utlämning inte vägras på den grunden att den anmodade medlemsstatens lagstiftning inte föreskriver att samma gärningar utgör ett brott, om syftet med konspirationen eller sammanslutningen är att begå

- a) ett eller flera av de brott som avses i artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism, eller
- b) varje annat brott som är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader gällande narkotikabrott och andra former av organiserad brottslighet eller andra våldshandlingar som är riktade mot en persons liv, fysiska integritet eller frihet, eller som skapar allmän fara för personer.

2. För att fastställa om syftet med konspirationen eller sammanslutningen är att begå ett av de brott som avses i punkt 1 a eller 1 b i denna artikel skall den anmodade medlemsstaten beakta uppgifterna i häktningsbeslutet eller i ett beslut med samma rättsverkan eller i den fällande domen avseende den person som har begärts

utlämnad samt i de uppgifter om brott som avses i artikel 12.2 b i Europeiska utlämningskonventionen eller i artikel 11.2 b i Beneluxfördraget.

3. En medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att den förbehåller sig rätten att inte tillämpa punkt 1 eller att tillämpa den under vissa, närmare angivna omständigheter.

4. Varje medlemsstat som har gjort en reservation enligt punkt 3 skall föreskriva att följande utgör brott för vilket utlämning skall medges enligt artikel 2.1: handlande varigenom en person bidrar till att en grupp personer, som handlar med gemensamt syfte, begår ett eller flera brott gällande terrorism enligt artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism, narkotikabrott och andra former av organiserad brottslighet eller andra våldshandlingar som är riktade mot en persons liv, fysiska integritet eller frihet, eller som skapar allmän fara för personer, när brotten är belagda med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader, även om den personen inte deltar i det egentliga utförandet av det eller de berörda brotten; bidraget skall ha varit avsiktligt och getts med kännedom antingen om syftet och gruppens allmänna brottsliga verksamhet eller om gruppens avsikt att begå det eller de berörda brotten.

*Artikel 4***Beslut om frihetsberövande med placering på annan plats än kriminalvårdsanstalt**

Utlämning för lagföring får inte vägras på den grunden att begäran, i enlighet med artikel 12.2 a i Europeiska utlämningskonventionen eller artikel 11.2 a i Beneluxfördraget, stöds av ett beslut av en rättslig myndighet i den ansökande medlemsstaten om att beröva en person friheten genom att placera denne på annan plats än kriminalvårdsanstalt.

*Artikel 5***Politiska brott**

1. Vid tillämpningen av denna konvention får den anmodade medlemsstaten inte betrakta något brott som ett politiskt brott, en gärning förknippad med ett sådant brott eller ett brott inspirerat av politiska motiv.

2. Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att den kommer att tillämpa punkt 1 endast på

- a) brott enligt artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism, och
- b) gärningar, rubricerade som konspiration eller sammanslutning av brottslingar, som överensstämmer med det handlande som beskrivs i artikel 3.4 med syfte att begå ett eller flera av de brott som avses i artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism.
3. Bestämmelserna i artikel 3.2 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 5 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism påverkas inte.

4. De reservationer som gjorts enligt artikel 13 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism skall inte tillämpas på utlämning mellan medlemsstaterna.

Artikel 6

Fiskaliska brott

1. När det gäller brott mot lagstiftningen avseende skatter och avgifter, tullar och valutatransaktioner skall även de gärningar som enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning motsvarar ett brott av samma beskaffenhet föranleda utlämning under de förutsättningar som anges i denna konvention, Europeiska utlämningskonventionen och Beneluxfördraget.
2. Utlämning får inte vägras på den grunden att den anmodade medlemsstatens lagstiftning inte föreskriver samma slag av skatter eller avgifter eller inte innehåller samma typ av bestämmelser när det gäller skatter och avgifter, tullar och valutatransaktioner som den ansökande medlemsstatens lagstiftning.
3. Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att den kommer att bevilja utlämning, såsom för fiskaliskt brott, endast för gärningar som kan utgöra ett brott mot lagstiftningen avseende punktskatter, mervärdesskatt eller tullar.

Artikel 7

Utlämning av egna medborgare

1. Utlämning får inte vägras på den grunden att den person som är föremål för begäran om utlämning är medborgare i den anmodade medlemsstaten i den mening som avses i artikel 6 i Europeiska utlämningskonventionen.
2. Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att den inte kommer att bevilja utlämning av sina egna medborgare eller att den kommer att tillåta detta endast under vissa förutsättningar som den närmare anger.
3. De reservationer som avses i punkt 2 gäller i fem år räknat från den första dag då denna konvention tillämpas

av den berörda medlemsstaten. Reservationerna kan dock förnyas för ytterligare perioder av samma längd.

Tolv månader före den dag då reservationen upphör att gälla skall depositarien informera den berörda medlemsstaten om denna förfalldag.

Medlemsstaten skall, senast tre månader före utgången av varje femårsperiod, underrätta depositarien om den vidhåller sin reservation, om den ändrar den så att villkoren för utlämning mildras eller om den återtar reservationen.

Om underrättelse enligt föregående stycke inte sker skall depositarien informera den berörda medlemsstaten om att dess reservation anses automatiskt förlängd för en period av sex månader; före utgången av denna period bör medlemsstaten lämna en underrättelse. Om underrättelse inte skett vid utgången av denna period anses reservationen förfallen.

Artikel 8

Preskription

1. Utlämning får inte vägras på den grunden att brottet eller verkställigheten av straffet preskriberats enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning.
2. Den anmodade medlemsstaten kan underlåta att tillämpa punkt 1 om ansökan om utlämning grundas på gärningar som faller under denna stats behörighet enligt dess egen strafflag.

Artikel 9

Amnesti

Utlämning skall inte beviljas för brott som omfattas av amnesti i den anmodade medlemsstaten om denna var behörig att lagföra brottet enligt sin egen strafflag.

Artikel 10

Andra gärningar än de som har legat till grund för begäran om utlämning

1. För andra gärningar som den utlämnade personen har begått före överlämnandet än den som har legat till grund för begäran om utlämning får den utlämnade personen, utan att den anmodade statens samtycke behöver inhämtas,
- a) åtalas eller dömas, när gärningarna inte är belagda med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd,

b) åtalas eller dömas, om inte de straffrättsliga åtgärderna medför att den personliga friheten inskränks,

c) bli föremål för en icke frihetsberövande påföljd, inbegripet böter eller en liknande åtgärd, eller en åtgärd som träder i stället för detta, även om påföljden inskränker den personliga friheten, eller

d) åtalas, dömas, kvarhållas för verkställandet av ett straff eller en skyddsåtgärd eller bli föremål för någon annan inskränkning av den personliga friheten, om personen efter överlämnandet uttryckligen avstår från att åberopa specialitetsprincipen avseende de särskilda gärningar som har begåtts före överlämnandet.

2. Om den utlämnade personen avstår på det sätt som avses i punkt 1 d, skall avståendet lämnas inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den ansökande medlemsstaten och antecknas i ett protokoll, i enlighet med den statens interna rätt.

3. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att det avstående som avses i punkt 1 d skall tas emot under sådana omständigheter att det framgår att personen frivilligt gett uttryck för detta och varit fullt medveten om följderna härav. För det ändamålet skall den utlämnade personen ha rätt till juridiskt biträde.

4. Om den anmodade medlemsstaten har avgett en förklaring i enlighet med artikel 6.3, skall punkt 1 a, 1 b och 1 c i den här artikeln inte tillämpas på fiskaliska brott med undantag av de brott som avses i artikel 6.3.

Artikel 11

Presumtion om samtycke från den anmodade medlemsstaten

Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 eller vid varje annan tidpunkt förklara att i statens förbindelser med övriga medlemsstater som har avgett samma förklaring skall samtycke enligt artikel 14.1 a i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 13.1 a i Beneluxfördraget anses ha lämnats om inte, i ett enskilt fall, staten tillkännager något annat när den beviljar utlämning.

När medlemsstaten, i ett enskilt fall, har uppgivit att samtycket inte skall anses ha lämnats skall artikel 10.1 fortsätta att tillämpas.

Artikel 12

Vidareutlämning till en annan medlemsstat

1. Artikel 15 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 14.1 i Beneluxfördraget är inte tillämpliga på begäran om vidareutlämning från en medlemsstat till en annan medlemsstat.

2. En medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att artikel 15 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 14.1 i Beneluxfördraget skall fortsätta att tillämpas om inte annat föreskrivs i artikel 13 i konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater⁽¹⁾ eller den berörda personen samtycker till att vidareutlämnas till en annan medlemsstat.

Artikel 13

Centralmyndighet och överföring av dokument per telefax

1. Varje medlemsstat skall utse en centralmyndighet eller, om det föreskrivs enligt dess konstitutionella ordning, centralmyndigheter som är ansvariga för överföring och mottagande av begäran om utlämning och erforderliga handlingar till stöd för en sådan begäran samt all annan officiell skriftväxling som gäller en begäran om utlämning, om inte annat anges i denna konvention.

2. Varje medlemsstat skall i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 ange den eller de myndigheter som har utsetts enligt punkt 1 i denna artikel. Medlemsstaten skall meddela depositarien om alla ändringar såvitt avser beslutet om ansvarig myndighet.

3. En begäran om utlämning och de handlingar som avses i punkt 1 får överföras per telefax. Varje centralmyndighet skall vara utrustad med en telefax för överföring och mottagande av sådana handlingar och skall se till att den fungerar.

4. När en telefax används vid tillämpningen av denna artikel skall meddelandet krypteras genom en apparat som är kopplad till den telefax som centralmyndigheten använder, för att garantera såväl överföringens ursprung som att överföringen är konfidentiell.

Medlemsstaterna skall samråda om den praktiska tillämpningen av denna artikel.

⁽¹⁾ EGT nr C 78, 30.3.1995, s. 1.

5. För att garantera utlämningshandlingarnas äkthet skall den ansökande medlemsstatens centralmyndighet i sin begäran förklara att den intygar att de handlingar som överförts till stöd för begäran överensstämmer med originalen och lämna en beskrivning av de överförda handlingarna. Om den anmodade medlemsstaten ifrågasätter att handlingarna överensstämmer med originalen har dess centralmyndighet rätt att kräva att centralmyndigheten i den ansökande medlemsstaten inom skälig tid företer originalhandlingarna eller en bestyrkt kopia av dessa antingen på diplomatisk väg eller på något annat sätt, som gemensamt överenskommit.

Artikel 14

Ytterligare upplysningar

Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 eller vid varje annan tidpunkt förklara att, i statens förbindelser med övriga medlemsstater som har avgett samma förklaring får de rättsliga myndigheterna eller andra behöriga myndigheter i dessa övriga medlemsstater vid behov vända sig direkt till den nämnda medlemsstatens rättsliga myndigheter eller andra behöriga myndigheter, ansvariga för de straffrättsliga åtgärderna mot den person som begärs utlämnad, för att anhålla om ytterligare upplysningar i enlighet med artikel 13 i Europeiska utlämningskonventionen eller artikel 12 i Beneluxfördraget.

När en medlemsstat avger en sådan förklaring skall den ange vilka rättsliga myndigheter eller andra behöriga myndigheter som har rätt att anhålla om, meddela och ta emot sådana ytterligare upplysningar.

Artikel 15

Bestyrkande av äkthet

Varje handling eller kopia av en handling som har överlämnats i ett utlämningsärende skall vara befriad från kravet på bestyrkande av äkthet och andra formaliteter, om inte annat uttryckligen föreskrivs i denna konvention, i Europeiska utlämningskonventionen eller i Beneluxfördraget. I det senare fallet skall kopior av handlingar anses bestyrkta när deras äkthet intygats av de rättsliga myndigheter som utfärdat originalet eller av den centralmyndighet som avses i artikel 13.

Artikel 16

Transitering

Vid transitering, i den mening som avses i artikel 21 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 21 i Beneluxfördraget, genom en medlemsstats territorium till en annan medlemsstat skall följande bestämmelser tillämpas:

- a) De upplysningar som finns i en begäran om transitering skall vara tillräckliga för att göra det möjligt för transiteringsmedlemsstaten att bedöma begäran och att vidta de tvångsåtgärder gentemot den utlämnade personen som är nödvändiga för transiteringens genomförande.

För det ändamålet skall följande upplysningar anses vara tillräckliga:

- Den utlämnade personens identitet.
 - Förekomsten av ett häktningsbeslut eller ett annat beslut med samma rättsverkan eller en verkställbar dom.
 - Brottets natur och den rättsliga beskrivningen av detta.
 - En beskrivning av de omständigheter under vilka brottet begåtts, inbegripet datum och plats.
- b) Begäran om transitering och de upplysningar som avses i a) får sändas till transiteringsmedlemsstaten på varje sätt som innebär att begäran dokumenteras skriftligen. Transiteringsmedlemsstaten skall tillkännage sitt beslut på samma sätt.
 - c) Om transiteringen sker med flyg utan planerad mellanlandning skall den ansökande medlemsstaten, om en icke planerad landning görs, förse den berörda medlemsstaten med de upplysningar som anges i a).
 - d) Om inte annat föreskrivs i bestämmelserna i denna konvention, särskilt artiklarna 3, 5 och 7, skall artikel 21.1, 21.2, 21.5 och 21.6 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 21.1 i Beneluxfördraget fortsätta att tillämpas.

Artikel 17

Reservationer

Denna konvention kan inte bli föremål för några andra reservationer än dem som uttryckligen föreskrivs i denna konvention.

Artikel 18

Ikraftträdande

1. Denna konvention skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.
2. Medlemsstaterna skall underrätta generalsekreteraren för Europeiska unionens råd när de förfaranden som

deras konstitutionella bestämmelser föreskriver för antagande av denna konvention har genomförts.

3. Denna konvention träder i kraft nittio dagar efter det att den underrättelse som avses i punkt 2 lämnats av den stat — som skall vara medlem i Europeiska unionen när rådet antar den akt genom vilken denna konvention upprättas — som sist fullgör denna formalitet.

4. Fram till det att denna konvention träder i kraft får varje medlemsstat i samband med underrättelse enligt punkt 2 eller vid varje annan tidpunkt förklara att konventionen, vad medlemsstaten beträffar, är tillämplig i dess förbindelser med de medlemsstater som har gjort samma förklaring. Dessa förklaringar skall börja gälla nittio dagar efter det att de har deponerats.

5. Denna konvention skall tillämpas endast på sådan begäran som görs efter dagen då den träder i kraft eller efter dagen då den börjar tillämpas mellan den anmodade medlemsstaten och den ansökande medlemsstaten.

Artikel 19

Anslutning av nya medlemsstater

1. Denna konvention skall vara öppen för anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.

2. Texten till denna konvention, avfattad på den anslutande medlemsstatens språk, utarbetad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.

3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

4. Denna konvention skall, i förhållande till varje stat som ansluter sig till den, träda i kraft nittio dagar efter det att staten har deponerat sitt anslutningsinstrument eller på dagen för denna konventions ikraftträdande, om denna ännu inte har trätt i kraft då nittiodagarsperioden löper ut.

5. Om denna konvention ännu inte har trätt i kraft när anslutningsinstrumenten deponeras, skall artikel 18.4 tillämpas på de anslutande medlemsstaterna.

Artikel 20

Depositarie

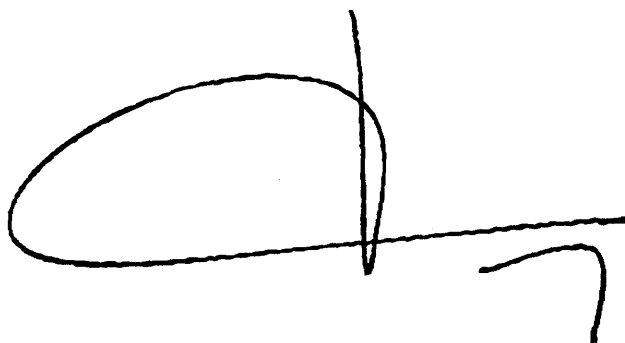
1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd är depositarie för denna konvention.

2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra uppgifter avseende antaganden och anslutningar, förklaringar och reservationer samt alla andra underrättelser som rör denna konvention.

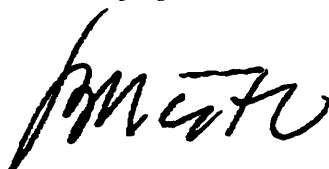
TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdad i ett enda exemplar på spanska, danska, tyska, grekiska, engelska, franska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, finska, och svenska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Generalsekreteraren skall vidarebefordra en bestyrkt kopia till varje medlemsstat.

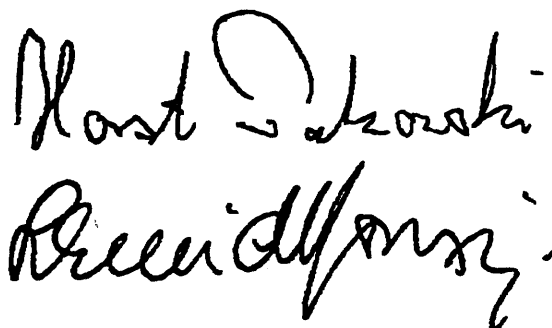
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

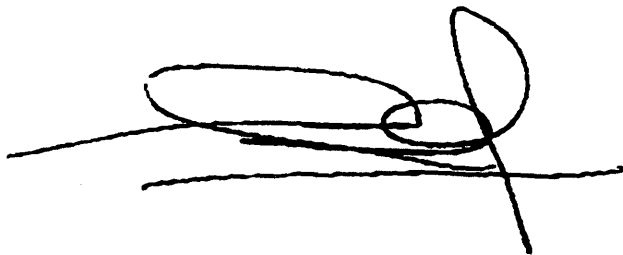
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

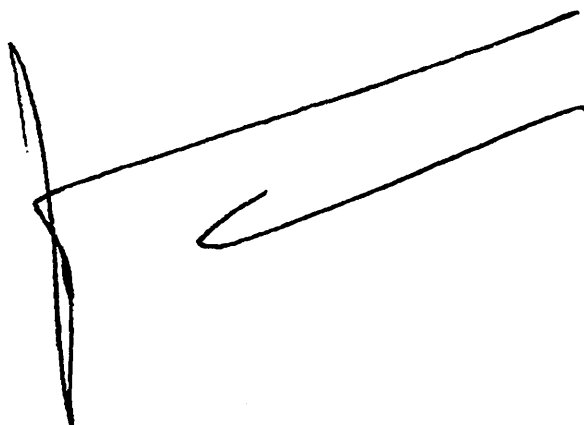
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

A stylized handwritten signature consisting of several overlapping loops and horizontal strokes.

Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature with a vertical stroke on the left and two long, parallel diagonal strokes extending to the right.

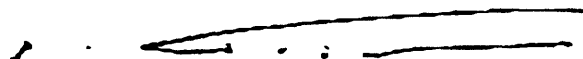
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Noel Owen'.

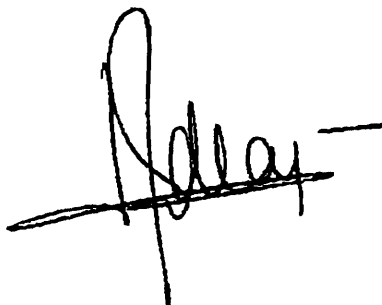
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Giuseppe'.

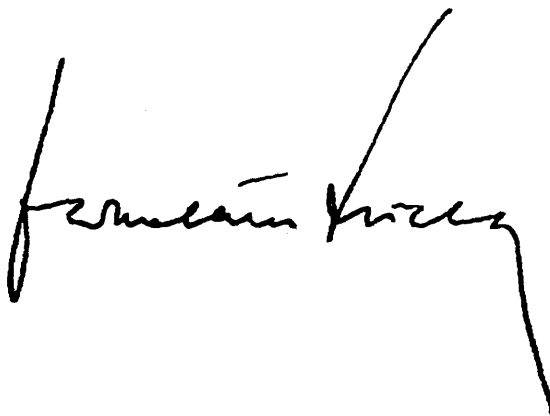
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a long horizontal stroke with a small mark at the end.

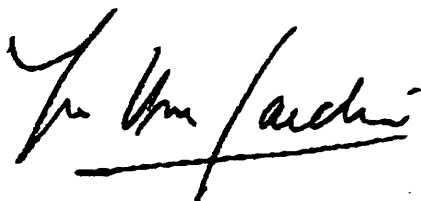
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

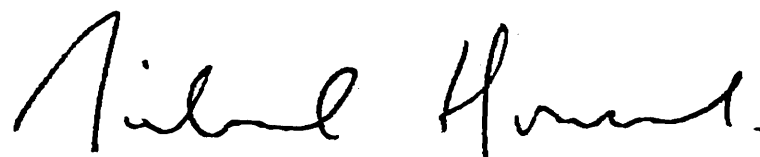
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

BILAGA

Gemensam förklaring om rätten till asyl

Medlemsstaterna förklarar att denna konvention inte skall påverka rätten till asyl, såsom den har erkänts i deras respektive författningar, eller medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i konventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom konventionen om statslösa personers rättsliga ställning av den 28 september 1954 och genom protokollet om flyktingars rättsliga ställning av den 31 januari 1967.

Förklaring av Danmark, Finland och Sverige till artikel 7 i denna konvention

Danmark, Finland och Sverige bekräftar att de — som meddelades under förhandlingarna om anslutning till Schengenavtalen — i förhållande till de andra medlemsstaterna som garanterar lika behandling, inte kommer att åberopa de förklaringar som de gjort inom ramen för artikel 6.1 i Europeiska utlämningskonventionen som grund för att vägra utlämning av i deras länder bosatta personer från icke-nordiska stater.

Rådets förklaring om begreppet "medborgare"

Rådet noterar att medlemsstaterna åtagit sig att tillämpa Europarådets konvention av den 21 mars 1983 om överförande av dömda personer på medborgare i varje medlemsstat enligt artikel 3.4 i den nämnda konventionen.

Medlemsstaternas åtagande i första stycket påverkar inte tillämpningen av artikel 7.2 i den här konventionen.

Förklaring av Grekland till artikel 5

Grekland tolkar artikel 5 med utgångspunkt från punkt 3 i samma artikel. Med denna tolkning garanteras att bestämmelserna i den grekiska författningen efterlevs, i vilka

- det föreskrivs ett uttryckligt förbud mot att utlämna en utlänning som förföljs på grund av sin verksamhet för friheten, och
- det görs en skillnad mellan politiska brott och s.k. blandade brott, för vilka andra regler gäller än för politiska brott.

Förklaring av Portugal om utlämning som begärs för ett brott som är belagt med ett straff eller en skyddsåtgärd på livstid

Eftersom Portugal inlagt en reservation mot Europeiska utlämningskonventionen från 1957 enligt vilken Portugal inte kommer att bevilja utlämning av personer när utlämning begärs för ett brott som är belagt med ett straff eller en skyddsåtgärd på livstid, förklarar Portugal att när utlämning begärs för ett brott där påföljden är ett sådant straff eller en sådan skyddsåtgärd kommer Portugal, med iakttagande av de relevanta bestämmelserna i sin författning såsom de tolkas av landets författningsdomstol, att bevilja utlämning endast om Portugal anser att de försäkringar som har lämnats av den ansökande medlemsstaten ger tillräckliga garantier för att den, enligt sin lagstiftning och sin praxis såvitt avser verkställighet av straff, kommer att främja tillämpningen av alla straffflintringsåtgärder som den person, som begärs utlämnad, kan komma i åtnjutande av.

Portugal bekräftar giltigheten av de åtaganden som gjorts inom ramen för gällande internationella avtal, i vilka landet är part, och särskilt dem enligt artikel 5 i Portugals anslutningskonvention till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

Rådets förklaring om uppföljning av konventionen

Rådet förklarar

- a) att det anser det lämpligt att, på grundval av upplysningar från medlemsstaterna, påbörja en regelbundet återkommande granskning
 - av genomförandet av denna konvention,
 - av hur konventionen fungerar när den har trätt i kraft,
 - av möjligheten för medlemsstaterna att ändra de reservationer som har gjorts inom ramen för denna konvention genom att villkoren för utlämning mildras eller genom att reservationerna frånträds, och
 - av hur utlämningsförfarandena fungerar mellan medlemsstaterna i ett allmänt perspektiv,
 - b) att det, ett år efter det att denna konvention har trätt i kraft, kommer att överväga en eventuell behörighet för Europeiska gemenskapernas domstol.
-